

Протокол

№

гр. София, 31.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **13059** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

На поименното повикване в 11.38 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – М. Н. М., редовно уведомен, не се явява, в съдебно заседание се представлява от АДВОКАТ Г., с пълномощно по делото, което представя.

ОТВЕТНИКЪТ – ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ, редовно и своевременно призован, не се явява, в съдебно заседание се представлява от ЮРИСКОНСУЛТ П., редовно упълномощена, с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

ПРОЦЕСУАЛНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпило становище от ответника на 23.02.2026 г., с което е заявено, че административната преписка е представена в цялост и е взето отношение по всички представени доказателства и направените доказателствени искания.

АДВОКАТ Г. – Поддържа изцяло доказателствата и доказателствените искания. Считам, че същите са относими и необходими за изясняване на фактическата обстановка по настоящия спор с оглед, на което, моля да ги уважите. Не сме запознати с постъпилото становище, тъй като не бе

качено в ЕПЕП.

Съдът предостави същото на адвоката за запознаване с него и становище.

АДВОКАТ Г. – Не възразявам да се приеме становището.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Оспорвам жалбата. Считаю, че предметът на настоящото дело е проверка законосъобразността на индивидуален административен акт, издаден 2018 г. С оглед на което считам, че така направените доказателствени искания са неотнормими и не биха могли да допринесат за обективната истината.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че с определение № 2264/19.01.2026 г. е указана доказателствената тежест на страните. Делото не е гледано по същество. Делото е образувано е по жалба вх. № 13582/13.08.2018 г., по входящата регистратура на Върховния административен съд /ВАС/, подадена от М. Н. М., гражданин на Т., чрез упълномощения процесуален представител адвокат Х. Х., срещу заповед № 3-332/01.02.2018 г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, с която, на основание чл. 42з, ал.1, т.1, във вр. с чл.10, ал.1, т.1 и чл.44, ал.1 ЗЧРБ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане в Република България“ за срок от пет години, и във връзка с решение № 12151 от 27.11.2025 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 7142/2025 г., с което на основание чл.239, т.6 АПК е отменено влязлото в сила определение №11/06.03.2019 г., постановено по административно дело №С-4/2019 г. на ВАС, петчленен състав на Втора колегия, и влязлото в сила определение № 57/06.12.2018 г., постановено по административно дело №С-48/2018 г. на ВАС, седмо отделение, и делото е върнато за ново разглеждане от тричленен състав на ВАС, който с определение № 12698/09.12.2025 г. е изпратил делото на АССГ.

В преписката е прието, че през 2018 г. г-н М. с действията си може да постави в опасност сигурността на страната. Основания за този извод са дадените от документ № Т-6-684/01.02.2018 г., извадка, от която е представена - лист 10 от дело № С – 48/2018 г. Делото е образувано като секретно с гриф „поверително“ на представените документи. Изтекъл е срока по чл. 34 ЗЗКИ, т.е. срока за защита. С отбелязвания по делото към 12.01.2024 г. тази информация е декласифицирана и делото е гледано в открито съдебно заседание, а след 2018 г. е променена родовата подсъдност по тези спорове. По тази причина представените извадка на предложение, извадка на справка са в същия вид, като в становището на ответника е отбелязано, че нямат възможност да представят оперативните данни по оперативния начин на работа за съставянето на тези документи, поради това преписката според ответника е в цялото.

От оспорения акт, лист 9, с който е наложена ПАМ за забрана за влизане на чужденеца в Република България за срок от 5 години, който е изтекъл към настоящия момент, и от приложените предложения и справка се установява, че са събрани данни, че М. Н. М. е лице свързано с международен тероризъм и екстремизъм, както и финансирането им по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗДАНС. Прието е, че М. Н. М. по религия е мюсюлманин, който спазва и живее с нормите на исляма, свързани с ежедневни ритуали, социално поведение и хранене като е достигнал до „саморадикализация“ спрямо ценностите на чистия ислям, респективно споделя ценностите на „С. движение“. Установено е за жалбоподателя, че през 2006 г. идва като студент, през 2008 г. сключва фиктивен брак за целите на престоя в страната. Владее английски, арабски, френски и български език и работи на различни места в сферата на софтуерни продукти и на компютърни технологии. Акцентира се, че е отказал да припознае родената през 2010 г. М. Я. Д. като негова дъщеря до смяната през 2013 г. на името ѝ с арабско звучащо, а именно М. М. Н. М. за да няма следа от „български произход“ съгл. документите по преписката.

От данните по преписката се сочи, че М. Н. М. се е поставил в самоизолация без да е посочено

кога. Непрестанно се движел с тактически нож за оцеляване. По конкретно се сочи, че през 2011 г. склонил негов колега Л. П. да приеме исляма, който е виждал М. едновременно в роля на баща и най-добър приятел. Не се сочи какви са религиозните виждания на П. преди склоняването от М.. През 2014 г. М. е извършил опит да се снабди с взривни вещества, а именно 25 броя тротилови пресовки от лицето Д. К.. През 2015 г. демонстрирал одобрение на извършените терористични нападения в страни от З. Европа и заявил, че той също е готов да извърши подобно нещо в България. Няма данни по преписката кога и пред кого е заявил това. Не се сочи конкретно поведение на жалбоподателя през периода от 2015 г. до 2018 г. Направен е извод, че склоняването на български гражданин да приеме исляма, поддържането на онлайн връзки с радикализирани лица, свързани с терористични организации поставили в опасност към 01.02.2018 г. сигурността на страната и „сигурността на представители на други страни в ЕС“. Относно личния и семейния статус на М. е установено, че той не е уязвимо лице, живее сам, не поддържа никакви отношения с лицето, с което е сключил фиктивен брак, дъщеря му живеела със своята майка като жалбоподателят не проявявал отношение към възпитанието на детето, не се интересувал от него и не го е издържал.

АДВОКАТ Г. – Запознати сме с преписката.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА административната преписка, за която ответника заяви, че е в цялост. По отношение на пълнотата на административна преписка и съгласно изричното становище на ответника от 23.02.2026 г., че преписката е представена в пълнота с оглед запазване на информация по оперативната работа и заявлението, че няма да разкрива същата, съдът УКАЗВА на ответника, за което той носи доказателствена тежест да докаже фактите, които е приел за установени и ще същата бъде ценена от съда в акта по същество.

Поради това искането на жалбоподателя за представяне на преписката в цялост следва да бъде оставено без уважение като безпредметно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя да бъде представена административната преписка в цялост.

На следващо място по представените доказателства, които са представени за събиране в предходно съдебно заседание, а именно извадка от предложение № Т-6-684/01.02.2018 г. и извадка от справка с № Т-6-228/11.01.2018 г. са ненужни, тъй като същите са налични по делото, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ВРЪЩА на жалбоподателя тези доказателства.

На следващо място по отношение на Писмо от 14.03.2024 г. до административния секретар на ДАНС и приложени към него документи, съдът намира, че също не следва да бъдат приети, тъй като писмото е неотнормено като време, предмет и от гледна точка на авторството му, касателно

спор по акта и установените обстоятелства, както и материалната разпоредба към 2018 г., когато е издаден. Освен това приложения към него вече с приобщени по делото, а именно оспорваната заповед, свидетелството за владение на български език – лист 24 от делото, отказ за влизане в страната – лист 21 по делото, писмо от 09.02.2018 г. – лист 34 по делото. Като заявлението от 11.07.2018 г. на жалбоподателя е свързано с момента на съобщаване на оспорената заповед, който въпрос също е решен и не се нуждае от доказване, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ВРЪЩА на жалбоподателя тези доказателства.

На следващо място като неотносими не следва да се приемат и представените писмо от 29.02.2024 г. на директора на Главна Дирекция „Гранична полиция“ и приложенията към него, тъй като същите са относими към изпълнението на оспорваната заповед, а представените незаверени преписи на съдебни актове не е нужно да се приобщават, тъй като са налични по делото, поради което,

О П Р Е Д Е Л И:

ВРЪЩА на жалбоподателя тези доказателства.

По отношение искането за събиране на доказателства за характера на жалбоподателя и неговата професионална и социална интеграция доколкото същото е формулирано неясно, съдът следва да укаже на жалбоподателя, че за да го кредитира като относимо и необходимо, следва да конкретизира какво точно ще доказва с тях и кои факти оборва от установените от ответника такива, поради което,

О П Р Е Д Е Л И:

УКАЗВА на жалбоподателя, чрез процесуалния представител, да формулира ясно искането си за събиране на доказателства относно характера на жалбоподателя и неговата професионална и социална интеграция и да посочи кои факти оборва и какво доказва.

УКАЗВА на жалбоподателя да посочи кои конкретни твърдения на ответника оспорва, свързани с характера на жалбоподателя и неговата интеграция към 01.02.2018 г. като уточни връзката на представения снимков материал към това оспорване и банковите извлечения, последните са за периода 2012 -2014 г. Представените снимки не е ясно към кой момент са, отделно от това от оспорения акт не се извлича извод за финансови затруднения на жалбоподателя или това, че не общува с колеги.

По отношение на искането за събиране на гласни доказателства, отново относно характера и интеграцията на жалбоподателя и дали същият представлява опасност за националната сигурност, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

УКАЗВА на жалбоподателя, чрез процесуалния представител, че доказателствените искания

следва да бъдат обосновани с конкретно оборване на твърдения на ответника, въз основа на които е изведен извода за такава опасност, като следва да се съобразят данните за носене на нож, самоизолация, за демонстрация на религиозна принадлежност, за одобряване на терористичните действия и проявяване на желание да се снабди с взривни вещества.

На последно място по отношение искането за съдебно-психиатрична експертиза, ако същото се поддържа, жалбоподателят следва да доуточни искането си, доколкото по делото и от административната преписка няма данни и ответникът не твърди, че жалбоподателят да е страдал от психическо разстройство. В тази връзка и като съобразят дадените указания по фактите, съдът

УКАЗВА на жалбоподателя, чрез процесуалния представител, да уточни искането си за допускане на съдебно-психиатрична експертиза спрямо кои факти по делото и установявания на органа се прави.

АДВОКАТ Г. – Моля да ми бъде даден срок за становище относно доклада по настоящото дело. Не водим свидетелите. Бих искал да допълня относно заявеното от ответника, че това е преписката в цялост, считам, че това не отговаря на истината, доколкото това е явно както от извадката от предложението от 01.02.2018 г., така и от извадка от справка от 11.01.2018 г. Става въпрос за извадки от документи, а не за документи в тяхната цялост. За да има възможност както жалбоподателят, така и съда да вземе становище на база пълния обем от информация, то може да бъде направено на база цялата преписка, а не на база извадки. В случай, че касаят оперативни данни няма пречка те да бъдат предоставени на настоящия съдебен състав и делото разгледано като секретно такова. Доколкото противното би довело до голяма степен също нарушение, поради което е постановено и Решението на Европейския съд по правата на човека.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Оспорвам, тъй като съгласно чл. 44, ал. 1, изр. 2 ЗЧРБ фактическите основания за налагане на конкретна ПАМ в случай, че съдържат класифицирана информация се посочват в отделен документ от съответните секретни длъжностни лица по реда на закона за Защита на класифицираната информация. С оглед на което, ЗЗКИ определя, че когато информацията е оперативна, същата не може да бъде предоставена, тъй като се класифицира като държавна тайна. Поради което, моля да приемете, че административната преписка е приложена в цялост. Визирам предложението с № Т-6-684/01.02.2018 г., което в заповедта за налагане на ПАМ и мотивите на заповедта са изложени в това предложение. Моля да вземете предвид Тълкувателно решение № 16 от 1975 г. на ОС на ВС, че няма пречка мотивите да се съдържат в отделен документ, предхождащ постановяването на акта.

ИЗДАДЕ СЕ 1 БР. ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ЛИСТ НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ М. Н. М..

Съдът, с оглед становищата на страните и необходимостта от съдиране на доказателства по делото,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДОСТАВЯ на жалбоподателя 7-дневен срок от днес да конкретизира и да уточни доказателствата, които иска да бъдат събрани, и доказателствените си искания, съобразно дадените указания спрямо относимите факти и обстоятелства при приемането на оспорения акт, които оборва и иска да бъдат доказани.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 28.04.2026 г. от 11.30 ч., за която дата и час страните редовно уведомени на осн. чл. 138, ал. 2 АПК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.07 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: